

Titel: [EliFischerJørgensen1948-51] 038-0030

Citation: "[EliFischerJørgensen1948-51] 038-0030", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1.
Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_038-shoot-workidacc-1992_0005_038_EliFischerJogensen1948-51_0030/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

EFJ 11/8- 51

Bemærkninger om syllabemet i tilknytning til Hj. 29/7- 51.

De opstillede definitioner lader sig desværre ikke opretholde.

1. Det er naturligvis rigtigt at det er den minimale lexi, ikke lexien man søger. Men det er kun hvis lexidelen har kombination at de alle kan udgøre lexi alene, (el. rettere et lexitema, som du skriver, for ellers gaar det ikke i sprog med modulation) Og dette vil sige at det i sprog med akcent bliver akcentgruppen, og kun i sprog uden akcent "stavelsen". Og det var det der skulde udgaa.

2. Uden er forauleriagen "lexitema" afhængig af at du indfører togeby's analyse (at dels lexien i tema + modulation først) i stedet for dia egen, som deler først i en del med stigende og en med faldende mod. og saa disse i tema og mod. - I sidste tilfælde er det kun lexemene der har temaer. ~~Udvalgte af de første indledende~~ ~~Udvalgte af de første indledende~~ selektion og

2. Men det afgørende er at nu den ny syllabedefinition ikke gaar. - Det vil vist være praktisk først at rekapitulere min kritik af den gamle def, fordi det stod i den del af manuskriptet som er kasseret.: problemet var at faa "syllaben" til at falde sammen med det vi plejer at forstå ved stavelse baade i sprog med og uden akcent (~~Udvalgte af de første indledende~~ relationer mellem stavelserne. I første tilfælde kan man sige med at sige at det er mindste størrelse der kan udgøre et lexitema, i andet tilfælde er det kun nogle af dem (de styrende stavelser) der er i stand til det, derfor saa der et eller andet forbehold. - Siger man at kun nogle behøver at kunne udgøre et lexitema, bliver i sprog af første type ~~Udvalgte af de første indledende~~ taget som syllabemer, fordi nogle (nemlig vokalerne) kan udgøre et lexitema. (der skal altsaa hos dig p. 1 afsnit 3 ikke staa "i sprog med direktionst." men i sprog uden direktionstavelser. " hvis du tænker paa forauleriagen at alle skal kunne udgøre en lexi.). (iøvrigt skal der hos mig 28/7- p. 1 afsnit 3 næstsidste linie staa a katalyseret og ikke ukatalyseret!). - Du sagte at udgaa dette problem ved at indføre katalysen i definitionen: syllabemer er elementer af højeste grad af hvilke hver et alene i katalyseret form kan udgøre en ukatalyseret lexi.". - Min kritik heraf er at "ukatalyseret " er mangetydigt. - Det saa for at give præcis mening betyde ukatalyseret qua lexi, altsaa evt. lexem , men ikke mindre. - Men i sprog modulation og uden akcent er c og v lexemer. og saa er vi der igen.

(op. ogsaa 28/7- p. 1).

Min nye definition (29/8) har følgende huller:

- 1) Der kan være sprog hvor consonanterne ikke kan videregives i kategorier, det er altsaa en ~~stærkere~~ kategori, og de burde selekterede kategori, og vokalerne er selekterede. I den selekterede kategori er der et el. flere der kan udgøre et lexitema, taxoner er altsaa ~~stærke~~ syllabener
- 2) Der ~~kan~~ være sprog, hvor ~~de~~ med akcent, hvor de uakcentuerede stavelser kan deles videre i kategorier (der fx kan svare før og efter den akcentuerede o.l.) med indbyrdes kombination el. selektion. .Da de ikke kan danne lexitema alene er stavelsen ikke syllabes, men akcentgruppen. -

Vanskelighederne kommer altsaa igen.

Jeg tror ikke der er noget som helst andet at gøre end at erkende at sprogene er strukturelt saa forskellige at der ikke ~~er~~ ~~en~~ ~~formal~~ definition paa en "stavelse", jeg synes heller ikke det i og for sig gør noget. Jeg foreslår at definere syllabes som det ~~minimale~~ ^{længste} og tage konsekvenserne.

Min definition af syllabestema har efter dette mindre interesse, men er ogsaa i sig selv uholdbar. Det skulde være den del af syllabeset, der kan deles videre. Men ~~hvor~~ ~~med~~ ~~den~~ ~~tid~~ ~~kan~~ ~~den~~ ~~del~~ ~~af~~ ~~syllabeset~~ ~~der~~ ~~kan~~ ~~deles~~ ~~videre~~. Men hvem siger at man kan forevare altid at dele i basis og tryk el. tone, (og det var jo det du vilde have det til at falde sammen med). Har man fx. vt + t, og cv + t, vil det for en selektionsanalyse ligge nærmere først at udskille c (vt bliver altsaa temset) - (jeg regner ~~ikke~~ med direktion). -

p. 2 siges at paradigmerne opstilles efter kombination og i det andet. Det kan ikke være rigtigt. Kombinationen man jo kan foretages indefor et paradigme. Dette man defineres ved sine relationer, til disse relationer kan høre position forsaavidt det er distinktivt, og man kan i nogle tilfælde vælge disse paradigmer som definerede, det er det ~~ved~~ ~~initial~~ ~~til~~ ~~hvert~~ ~~andet~~ er at sine relationer, d.v.s til samme størrelser, igen forudsætter at disse er kombinerede og identificerede. I den forstand afhænger paradigme og kombination af hinanden.